

De to Karmapa'er mødtes i Frankrig

for at lære hinanden at kende - al begyndelse er godt

af Lama Tendar Olaf Høyer

Thrinley Thaye Dorje og Ogyen Thrinley Dordje mødtes den 11. oktober 2018. Foto fra Karmapa's netsted.

Et uventet men højt ønsket møde

Karmapa Thrinle Thaye Dordje og den 'alternative' Karmapa Ogyen Thrinle Dordje mødtes i Frankrig for at lære hinanden at kende og søge at udvikle et samarbejde i oktober 2018.

Det er meget bemærkelsesværdigt og uventet. Mødet fandt sted uden varsel og uden nogen særlig anledning, så vidt vides. Sandsynligvis for at alle de andre, som har haft en finger med i spillet omkring splittelsen i Karma Kadjy siden 1992, ikke skulle kunne blande sig og forplumre mødet. Vi har ganske vist ventet længe på, at de to skulle mødes og prøve at finde måder til at overvinde skismaet. Hvem skulle ellers kunne gøre det? Det er første gang, de mødes.

De har brugt et par dage til samtaler og har nu udsendt en fælles erklæring. Den lyder således:

“Vi er begge meget glade for at have haft denne mulighed for at mødes og komme til at lære hinanden at kende på et fredeligt og afslappet sted. Vi har begge næret dette ønske i mange år, og vi er tilfredse med at dette ønske nu opfyldes.

Formålet for vores møde har først og fremmest været, at bruge nogen tid sammen, så vi kunne få et personligt forhold til hinanden. Vi har kunnet tale sammen frit og lære noget om hinanden for første gang. Vi var således i stand til at begynde på, hvad vi begge forventer, vil udvikle sig til en stærk forbindelse.”

“Mens vi var sammen, talte vi også om måder, hvorved vi kan arbejde på at hele splittelserne, som uheldigvis har udviklet sig indenfor vores kostbare Karma Kadjy arvefølge [transmission] i de senere år. Vi anser det for vores pligt og ansvar at gøre, hvad der skal til for at bringe vores arv sammen igen.”

“Dette tiltag er afgørende vigtigt for Karma Kadjy arvefølgens fremtid, så vel som for tibetansk buddhismes fremtid og til gavn for alle sansende væsner. Vi opfordrer derfor alle indenfor [de to] Karma Kadjy samfund til at gå sammen med os i vores bestræbelser på at styrke og bevare vores tradition. Vi anser det for at være vores fælles ansvar at genskabe harmonien i vores tradition, som er en arvefølge af visdom og medfølelse [sanskrit: karuna].”

Underskrevet af begge Karmapa'er.

Gensidig anerkendelse

Der er jo blevet gravet dybe grøfter siden Situ Rinpotje brød samhørigheden indenfor Karma Kadjy og solgte ud til kineserne i 1992, så dette foretagende bliver ikke spor nemt. Hvad vil Ogyen Dordje for eksempel stille op med hele den enorme kinesiske indflydelse på hans del af Karma Kadjy? Har han virkelig opgivet kineserne? Hvad med Karma Kadjy klostrene i Tibet? De får problemer med myndighederne, hvis og når de er under indflydelse af Lama'er bosiddende i – og sympatiske overfor – Indien. Kinas regering har i årevis håbet og ventet på, at Ogyen Dordje flyttede tilbage til Tsurphu Kloster i Tibet. Det håb må formodes at fordampe nu. For ikke at tabe ansigt kan det dog være, at kineserne ikke kommer med nogen udtalelser, men deres politik overfor Karma Kadjy i Tibet vil sandsynligvis ændre sig nu.

Muligvis har Ogyen Dordje forstået, at kineserne allerede er godt i gang med at få direkte kontrol med klostervæsnet i Tibet og vil ikke tillade indflydelse 'udefra.' Så set i det lys, risikerer han alligevel ikke noget. Men han er jo stadig gode venner med alle de vigtige personligheder blandt 'fastlands' kinesiske buddhister samt flere ligeså vigtige buddhistiske ledere og politikere fra Taiwan. Og disse kinesere har alle aktier i splittelsen og vil tabe ansigt ved en forsoning. Derfor vil de modsætte sig. Og hvad gør Ogyen Dordje så? Thaye Dordje har ikke den slags problemer, skønt han støttes af andre kræfter på Taiwan. Men hans støtter på øen har været meget mere diskrete end Ogyen Dordje's yderst aktive og enøjede støtter på Taiwan under ledelse af Chen Luan.

Nå, det vil tiden jo vise. Men en rigtig forsoning og samling af de to grene af Karma Kadjy forekommer yderst vanskelig på denne baggrund, hvis ikke helt umulig. Til gengæld vil en gensidig anerkendelse af de to grene forekomme langt mere sandsynlig og realistisk. Man kan jo sige, at i og med at de to Karmapa'er faktisk har mødtes og er kommet godt ud af det med hinanden, så har de i princippet anerkendt hinanden.

Så det er da en begyndelse. Måske fører dette til en egentlig forbrødring, eller også blot til en gensidig anerkendelse som omtalt, men med en række praktiske følger, for eksempel angående Rumtek Kloster. Men også andre forhold, for eksempel gensidigt anerkendte Tulku'er, uddannelser og udvekslinger af Dharmalærere.

Så selv en gensidig anerkendelse at to grene af Karma Kadjy bliver også svær, skønt ikke totalt umulig. Men der er store vanskeligheder forude. Således har Thrinle Thaye Dordje jo udnævnt sig selv uden hjælp fra nogen, hvilket Shamarpa blot anerkendte, mens Ogyen Dordje ikke erklærede sig som Karmapa som barn – han har ingen erindring om sit tidligere liv – men blev udnævnt til 'posten' af Situ Rinpotje. Det er derfor, at han kaldes for den 'kinesiske' og den 'alternative' Karmapa. Mens Shamarpa har kaldt Thaye Dordje for den 'klassiske' Karmapa, fordi han har udnævnt sig selv og blev anerkendt på den klassiske måde af sin 'regent' Shamarpa og den 16. Karmapa's institutionelle organisation, som var hans forgængers legale repræsentation.

På den baggrund bliver det lidt svært at sidestille de to. Men det kræves heller ikke nødvendigvis ved en gensidig anerkendelse. Der er dog mange, som vil opfatte en mangel på sidestilling som et problem. Imidlertid kan vi forvente, at de to Karmapa'er selv finder en formulering, som de begge kan bruge og godtage. Måske er der flere overraskelser på vej.

Vanskelige reaktioner

Det bliver også svært for alle de folk i Karma Kadjy og blandt tibetanerne, som med brask og bram har sluttet op omkring kun den ene Karmapa, mens de samtidigt har fordømt – og ikke har villet anerkende noget som helst vedrørende den anden. Selv ved blot en gensidig anerkendelse af de to Karmapa'er må disse mennesker jo nu blive ganske flove og græmme sig til ukendelighed. Det bliver ikke spor nemt.

Men så kan de jo blive til gelugpa'er. Det skulle de måske have valgt til at begynde med.

Vi finder nok ud af mere, når og hvis de to Karmapa'er skal udrede Rumtek Kloster – og den igangværende retssag om ejerskabet. Det skal nok blive interessant.

Atter engang overrasker især Ogyen Dordje. Det er på ingen måde klart, hvad kinesernes og den tibetanske eksil regerings reaktion bliver. Reaktionen fra de to Karmapa'ers tilhængere er heller ikke givet på forhånd, da mange negative følelser er blevet udviklet og opmuntret i tidens løb – meget mod hensigterne hos *Buddha Sakyamuni* for hans *Buddhadharma*.

På de sædvanlige medier, som den tibetanske eksil regering anvender, har man endnu ikke rapporteret om sagen. Man ved åbenbart ikke, hvilket ben man skal stå på. Det ender nok med, at Dalai Lama kommer med en officiel mening. Det bliver han næsten nødt til. Og han kan som den højeste tibetanske ånds fyrste kun prise og anerkende tilnærmelsen mellem de to Karmapa'er. Når han gør det, anerkender han også Thrinle Thaye Dordje som en autentisk Karmapa, hvilket han hidtil har afholdt sig fra.

(Angiveligt fordi ingen har bedt ham om det. Shamar Rinpotje anså det for forkert at henvende sig og bede Dalai Lama om noget, fordi genkendelse og indsættelse af Karmapa er en intern Karma Kadjy begivenhed. I det gamle Tibet var der kun en enkelt episode, hvor Dalai Lama's regering blandede sig. Den magtfulde minister Lungshar fik sin lille søn udnævnt som den 16. Karmapa på trods af Situpa's og Karmapa's organisations protester. Den lille dreng døde imidlertid hurtigt ved en tragisk ulykke på Tsurphu Kloster, hvorefter den 'klassiske' 16. Karmapa blev alment anerkendt og besteg tronen i Tsurphu i 1930. Denne uheldige indblanding er den eneste historie, hvor Dalai Lama's regering var direkte involveret og brugte magt for at få sin vilje. Det var på den 13. Dalai Lama's tid ved magten.)

De to Karmapa'er har taget det første afgørende skridt i en bestræbelse på at samle Karma Kadjy traditionen atter en gang. Og stoppe den gensidige ignorering af Karma Kadjy's to grene. Det er meget prisværdigt og godt.

Det næste skridt bliver meget sværere, fordi nu kommer der negative reaktioner fra især folkene på Palpung Kloster i Kham. Palpung er Situ Rinpotje's kloster og det er i særlig grad folkene herfra, som har forpestet atmosfæren og inviteret kineserne til at deltage i de interne Karma Kadjy anliggender. De vil herefter få det ret svært med de kinesiske

kommunister. De vil derfor være særdeles sure og gnavne. De var aldrig rigtig til forsoning. De troede, at de havde styr på det. Men det var kineserne, som styrede, og det gør de stadig i Palpung. Karma Kadjy traditionen i Kham og Amdo styres traditionelt fra Palpung. Karmapa er blot et symbol her.

Situ Rinpotje siger næppe noget. Det ville overraske, hvis han gjorde.

Endelig må man jo gøre opmærksom på, at en egentlig genforening af Karma Kadjy's to grene bliver meget vanskelig, hvis ikke man finder fælles fodslag overfor det kinesiske imperium og kommunistpartiet i Kina. Da der flyder en lind strøm af penge herfra til de 'samarbejds villige' Lama'er og tibetanere, og både modvilje og forhindringer for det modsatte, lyser alle de røde lamper og sirenerne hylér højlydt og vedvarende. Det kunne føre til det helt store udsalg af alle værdier. Tibetanerne er kendte for at føje sig for kilden til penge og magt.

Karma Kadjy på den anden side, er jo heller ikke kernen i en oprørs bevægelse eller oprindelsen til tibetansk nationalisme eller ønsket om et tibetansk imperium. *Men Karma Kadjy og frihed hænger nøje sammen.*

Med andre ord kan de to Karmapa'er måske nok finde ud af et og andet sammen i Indien og måske også udrede Rumtek Kloster, som trods alt blot er et enkelt kloster i en meget stor verden. Men i Tibet er kineserne i gang med en større offensiv for at få absolut kontrol med al religion. Deres hensigt med alle de tibetanske buddhistiske traditioner er er underordne dem de Han-kinesiske traditioner, mens kommunist partiet skal kontrollere alt fra den overordnede styring til hver enkelt institution.

Det er nogle helt andre udfordringer, som Karmapa'erne møder i resten af verden. Men kineserne vil prøve at forbinde deres aktivitet her i Vesten med, hvad der foregår i Kina og Tibet. Det vil kræve mod og karakter styrke at modstå et sådant kinesisk tryk fremover.

Links:

Se det originale brev her:

www.tilogaard.dk/Trinley_Thaye_Dorje_og_Ogyen_Trinley_Dordje_faelles_udtalelse_11_oktober_2018.pdf

Læs her om Ogyen Dordje's problemer:

www.tilogaard.dk/Ogyen_Dordjes_problemer.pdf

Chinese 'soft power' policies to control Dharma in the World:

www.tilogaard.dk/Market_ch_Buddhist_soft_power_30_May_2014_EN_Final_V4_.pdf

Læs også om Chen Luan:

www.tilogaard.dk/Who_is_Chen_Luan.pdf

Hvorfor er der to Karmapa'er:

www.tilogaard.dk/2_Karmapa.pdf